

8. juni 2011

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 145 (Alm. del – §7) af 15. marts 2011

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse, hvilke forudsætninger om udviklingen i henholdsvis nominalløn og realløn i perioden 2012 – 2030 der ligger til grund for skønnet om, at regeringens forslag til tilbagetrækningsreform vil medføre en merbeskæftigelse, som beskrevet i ministerens svar af 25/2 11 på FIU, Alm. Del § 7 spørgsmål 96 af 7/2 11. (Her oplyses fx en beskæftigelsesvirkning i 2020 af størrelsesordenen 70.000.) Der ønskes tal for alle år i perioden.

Svar

De lønstigningstakter, der indgår i fremskrivningen i Reformpakken 2020 – Kontant sikring af Danmarks velfærd, fremgår af tabel 1.

Med reformerne i Reformpakken 2020 vil arbejdsudbuddet vokse nogenlunde i takt med befolkningen, og vækstpotentialet i reformforløbet er nogenlunde som i de seneste 30 år, jf. Reformpakken 2020 s. 110-115. Reformen sikrer derved mod mangel på arbejdskraft i forløbet. Dermed er det forudsat, at lønningerne i reformforløbet efter 2015 stiger stabilt svarende til summen af produktivitetsudviklingen og stigningen i priserne. Det vil sige en ca. konstant lønkvote (bortset fra ændringer afledt af sektorforskydninger).

Tabel 1

Stigningstakt i privat timeløn i reform-forløbet i Reformpakken 2020

	2012	2013	2014	2015	Efter 2015
Pct. pr. år					
Nominel løn	2,7	2,7	2,9	3,1	3,3
Real løn	1,3	0,0	1,0	1,1	1,3

Kilde: Egne beregninger

Tilbagetrækningsreformen vil, udover at øge arbejdsudbuddet, i sig selv medføre større efterspørgsel efter arbejdskraft.

Reformen styrker indkomsterne via tilbagebetaling af tidligere indbetalte efterlønsbidrag, samt at mange ikke længere skal betale efterlønsbidrag. Desuden stiger livsindkomsterne og behovet for pensionsopsparing reduceres, så længe tilbage-
trækningen er tæt knyttet til de formelle tilbagetrækningsregler (jf. fx Torben M. Andersen, "Fiscal sustainability in the wake of the financial crisis, Nordic Economic Policy Review, 2010). Dertil kommer, at reformen gennem et øget finanspolitisk råderum giver plads til at føre en mindre stram finanspolitik end ellers, jf. Reformpakken 2020 s. 160-62.

I et forløb uden nye reformer er der udsigt til, at arbejdsudbuddet strukturelt vil falde frem mod 2020. Tilpasningen af efterspørgslen til det lavere arbejdsudbud vil medføre opadgående pres på lønningerne. Dermed svækkes konkurrenceevnen, hvilket reducerer beskæftigelsen. Lønstigninger, som afspejler mangel på arbejdskraft, er ikke holdbare og svinder bort på længere sigt i takt med, at konkurrenceevnen svækkes og beskæftigelsen aftager midlertidigt.

I grundforløbet (uden nye reformer), som er vist i Reformpakken 2020, er effekten af svækket konkurrenceevne (i fravær af reformer) ikke indregnet. Grundforløbet bygger på stiliserede antagelser om, at lønkvoten (på tværs af erhverv) er konstant fra 2015 og frem og at efterspørgslen følger arbejdsudbuddet.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen